

walmis walatafje, oliwad otse üks kuld-tulat ja wast-kopikas walmis saanud. Seal hiilgasiwad niid mõlemad laua peal teine teise kõrwas, kui hele päike aknast nende peale paistis.

Seal ütles tulat kopika wastu: „Sina tühipaljas! mine minust eemale! Sina oled aga alwast wähest tehtud ja pole wäärt, et päike so peale paistab. Pea saad ja mustaks ja näutumaks saama ja saad ühegi lugu pidamatta kuhugi maha jääma ja sinna paika ilma kasuta hallitama, et ükski sinust ei ja hoolima. Mina aga see wastu olen kallimast kullast. Seepärast saan mina kaugele maailma maadesse reisir ja suurte härrade ja isandate kallid kullutes ja taskudes aset leidma. Mina saan suuri asju korda saatma ja wiimselt weel Keisri krooni külges hiilgama.“

Sealsamas rahategemise tuas magas wana tark hal kas ahjupingi peal. Kui see seda kuulis, silistas ta järelnõuetes habet, pööris teise külje ja ütles iseeneses: „ümber pöördud on ka midagi wäärt.“

Ja nõnda sai ka mõlema rahatükkide lugu ümberpöördud ja läks just teisipidi sest, mis tulat rääkinud.

See sai ühe ihuise rikka kätte, kes teda omas

rautud lastis teiste tema wääriliste hulgas lastis wedeleda, ilma et t'ast kellegil kasu oleks olund. Ja kui ihuus märkas, et ta pea pidi surema, matistis ta kõik oma raha sügawasse maa sisse, et see kellegi inimese kätte ei saaks, ja seal magab uht kuldulat tänapäewani, on mustaks ja näutumaks saanud ja kellegil ei ole t'ast kasu.

Wastkopikas see wastu pidi laialt maailmas ümberreisima ja suure auu sisse saama; see siindis nõnda: esmalt sai teda ühe waese õpipoisi palgaks antud, see wiis teda koju, ja et see hiilgaw kopikas tema pisukele üle suurt rõõmu tegi, kiitis ta seda temale.

Laps jooksis sellega aeda, emale näitama. Seal tuli üks waene haige kerjaja longates ja palus tükki leiba. „Mul ei ole,“ ütles laps. „Siis anna mulle üks kopikas, et ma natuke leiba wõin osta,“ ütles kerjaja. — Ja laps andis temale selle kopika.

Sealt läks kerjaja pagari juure ja tahtis naela leiba osta. (Leib oli sel ajal odaw.) Kui ta parajalt poelana ees seisis, tuli üks wana tuttav, teekäia riidis, mantel selgas, kep käes, reisikot selgas, uksest sisse ja andis lastele, kes poelana ees seisiwad, tenaid püha ja waga meeste piltisid,